ECLI:LV:RVPT:2019:0919.1A30035119.3.S

Lieta Nr.1A30035119
Lietvedības Nr.1A-0351-19/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2019.gada 19.septembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Zute,
Rīgā, Abrenes ielā 8, rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2019.gada 8.janvāra lēmumu Nr.22.

Aprakstošā daļa

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk – VP RPP KPP PP CPB) jaunākais inspektors R.Zīle 2018.gada 15.oktobrī, noformēja /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC362698 par Latvijas Republikas MK 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 101.1.punkta prasību neievērošanu, t.i., par to, ka /pers. A/ 2018.gada 15.oktobrī, plkst. 11.21, Ķekavas novadā vadīja transportlīdzekli, Volvo ??90, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa autoceļu Rīga - Bauska, 27.km, no Ķekavas puses Iecavas virzienā ar braukšanas ātrumu 137 km/h, pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h. Iespējamais minimālais braukšanas ātrums 132 km/h. Pārkāpums fiksēts ar mērierīci "Stalker Dual DSR" Nr.DE007042, verificēts līdz 20.03.2018. Protokolam pievienots pārkāpuma videoieraksts un policijas darbinieka ziņojums.

Tādējādi pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk tekstā arī CSN) 101.1.punkta prasības, minētās darbības kvalificētas pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā arī Latvijas APK) 149.^{8} panta piecpadsmitās daļas.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izdarīšanas biroja Administratīvās nodaļas priekšniece /pers. E/ – Česles lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC362698, /pers. A/ piemērots naudas sodu 160 *euro*, saskaņā ar Latvijas APK 149.^{8}panta divpadsmito daļu. Lieta izskatīta un lēmums pieņemts sūdzības iesniedzēja klātbūtnē.

Sūdzības iesniedzējs /pers. A/ minēto lēmumu pārsūdzēja un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks ar 2019.gada 8.janvāra lēmumu Nr.22, nolēma labot administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC362698 ieviesošos pārrakstīšanās kļūdu "pārkāpuma būtība" mērierīces "Stalker Dual DSR" Nr.DE007042 verificēšanas derīguma termiņu no 'līdz 2018.gada 20.martam" uz "līdz 2019.gada 21.martam". Nolemts labot VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izdarīšanas biroja Administratīvās nodaļas priekšnieces /pers. E/ – Česles lēmumu sadaļā "Pārkāpuma būtība" atbildība par šiem pārkāpumiem paredzēta Latvijas APK norādīto Latvijas APK 149.^{8} panta divpadsmito daļu uz Latvijas APK 149.^{8}panta piecpadsmito daļu. Ar VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izdarīšanas biroja Administratīvās nodaļas priekšnieces /pers. E/ – Česles lēmumu piemēroto sodu atstāt negrozītu.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks 2019.gada 8.janvāra lēmumā Nr.22 norādījis, ka atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.^{8}panta piecpadsmitajā daļā un par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 41 km/h līdz 50 km/h ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, transportlīdzekļa vadītājam paredz piemērot naudas sodu no 160 *euro* līdz 220 *euro*.

Ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC362698 sūdzību iesniedzējs iepazinies un parakstīja to. Rakstiskus paskaidrojumus nav sniedzis. Bija informēts par lietas izskatīšanas vietu, laiku un kārtību.

Protokolam pievienots VP RRP KPP PPP ??? jaunākā inspektora R.Zīles dienesta ziņojums, kurā viņš norāda, ka 2018.gada 15.oktobrī plkst. 11.30, sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC362698, kurā neuzmanības dēļ norādīja kļūdainu mērierīces verifikācijas derīguma termiņu - 2018.gada 20.marts. Izmantotajai mērierīcei verifikācijas derīguma termiņš ir līdz 2019.gada 21.martam.

2018.gada 30.novembrī VP RRP KPP SAPIB Administratīvās nodaļas priekšniece, pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC362698 piemērot /pers. A/ naudas sodu 160 *euro*, saskaņā ar Latvijas APK 149.^{8}panta divpadsmito daļu. Lieta izskatīta un lēmums pieņemts sūdzības iesniedzēja klātbūtnē.

2018.gada 10.decembrī VP RRP KPP reģistrētajā sūdzībā /pers. A/ paskaidro, ka pieņemto lēmumu lietā Nr.PC362698 uzskata par nepamatotu, jo ir pārkāpts taisnīguma princips, kā arī labas pārvaldības princips. /pers. A/ skaidro, ka tika apturēts ar policijas netrafarēto dienesta transportlīdzekli, kas piebrauca no aizmugures ar ieslēgtām zilās gaismas bākugunīm. Policijas darbinieks nestādījās priekšā, nepaskaidroja apturēšanas iemelsu, kā arī nedeva iespēju sniegt paskaidrojumus. Iesniedzējs norāda, ka administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC362698 VP RRP KPP PPP ??? jaunākais inspektors R.Zīle ailē "Pārkāpuma būtība" fiksēja, ka transportlīdzekļa braukšanas ātrums fiksēts ar mērierīci "Stalker Dual DSR" Nr.DE007042, kura verificēta līdz 2018.gada 20.martam. Tas nozīmē, ka mērījums veikts ar neverificētu mērierīci. 2018.gada 30.novembra lēmumā Nr.PC362698 nodaļas priekšniece /pers. E/ konstatēja, ka bija pārkāpts CSN 101.1.punkts. Taču atbildība par šo pārkāpumu noteikta Latvijas APK 149.^{8}panta divpadsmitajā daļā, kas neatbilst inkriminētā pārkāpuma būtībai un tam, kas fiksēts protokolā. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka uzrādītajā videoierakstā braukšanas ātruma mērīšanas brīdī var redzēt četrus transportlīdzekļus, kas protokolā netiek atspoguļots. Pēc videoieraksta nevar viennozīmīgi un nepārprotami noteikt uz kuru transportlīdzekli attiecās radara mērījums. Ja radara redzeslokā ir vairāki objekti, tas vienmēr uztver lielāko objektu, kas atstaro signālu, t.i., transportlīdzekļa atstarotais radara signāls aizsķērso mazākā transportlīdzekļa ātrumu.

Lēmumā norādīts, ka Latvijas APK 286.panta pirmajā daļā noteikts, ka sūdzību vai protestu par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu augstāka iestāde izskata rakstveida procesā 30 dienu laikā pēc sūdzības vai protesta saņemšanas, bet lietās par satiksmes noteikumu pārkāpumiem - pēc visu lietas materiālu saņemšanas. Cita starp šī panta otrajā daļā noteikts, ka augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpumu lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

CSN 99.punkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā).

CSN 101.1.punkts nosaka, ka ārpus apdzīvotām vietām transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt: motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 t, un autobusiem - 90 km/h.

Ceļu satiksmes likuma (turpmāk- CSL) 19.panta pirmā daļa nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Lai iestātos Latvijas APK 149.^{8}panta piecpadsmitajā daļā paredzētā atbildība nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzeklis atradies kustībā un ir pārsniedzis CSN noteikto atļauto braukšanas ātrumu robežās no 41 km/h līdz 50 km/h.

Lietā nepastāv strīds par to, ka /pers. A/ 2018.gada 15.oktobrī, plkst.11.21, vadīja transportlīdzekli /TL marka/ ??90, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa protokolā norādīto maršrutu. Minētos apstākļus sūdzības iesniedzējs nenoliedz.

Lietā noskaidrojams jautājums vai /pers. A/ vadot minēto transportlīdzekli pārsniedza maksimālo atļauto braukšanas ātrumu, proti, vai vadīja transportlīdzekli ar ātrumu 137 km/h, pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h, kā arī vai viņu var saukt pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas APK 149.^{8}panta piecpadsmitās daļas nosacījumiem. Kā arī ir jānoskaidro, vai sūdzībā minētie apstākļi ir par pamatu pieņemtā lēmuma atcelšanai.

Likuma "Par policiju" 10.pants noteic, ka viens no policijas pamatuzdevumiem ir nodrošināt kārtību uz ceļiem. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{4}pantu noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm.

Saskaņā ar CSL 43.^{4}pantu noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu kontrolē Ceļu policija ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm. No minētās normas izriet, ka likumdevējs braukšanas ātruma kontroli ir uzdevis veikt Valsts policijai. Tādējādi ir konstatējams apstāklis, ka ātruma mērījums fiksēts ar sertificētu radaru, ko apliecina SIA „Latvijas Nacionālais metroloģijas centrs" izsniegtais atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.E0324V18 un arī uzlīme uz radara.

VP RRP KPP konstatē, ka attiecīgais braukšanas ātrums ir fiksēts ar mērierīci "Stalker Dual DSR" Nr.DE007042. Minētā mērierīce atzīta par derīgu braukšanas ātruma kontrolei (atbilstoši izsniegtajam atkārtotas verificēšanas sertifikātā Nr.E0324V18 norādītajam, minētā mērierīce ir derīga transportlīdzekļu ātruma kontrolei no 2018.gada 22.marta līdz 2019.gada 21.martam).

Līdz ar to VP RRP KPP atzīst, ka ātruma "Stalker Dual DSR" Nr.DE007042 pārkāpuma konstatēšanas brīdī bija tiesiski izmantojams kā mērīšanas līdzeklis, un tā veiktie mērījumi ir atzīstami par tiesību normās paredzētā kārtībā iegūtiem pierādījumiem un nav pamats apšaubīt, ka minētā mērierīce fiksē precīzu braukšanas ātrumu. Minētā mērierīce papildus ir aprīkota ar videoiekārtu, kas minētajā vietā un laikā tika pielietota un pārkāpums fiksēts videoierakstā.

Videoieraksts veikts 2018.gada 15.oktobrī diennakts gaišajā laikā, no kustībā esoša policijas transportlīdzekļa priekšējā skata video ierakstošās iekārtas. Videoierakstā redzams, ka pretējā braukšanas virzienā pretim dienesta transportlīdzeklim brauc kravas transportlīdzeklis, mērierīce režīmā "Mērķis" fiksē braukšanas ātrumu 90 km/h. Plkst. 11.21.46 kravas transportlīdzekļa apdzīšanu veic tumšas krāsas transportlīdzeklis /TL marka/. Tajā brīdī mērierīce režīmā "Ātrākais" fiksē braukšanas ātrumu 137 km/h. Minētais transportlīdzeklis pabrauc garām dienesta transportlīdzeklim. Dienesta transportlīdzeklis apgriežas braukšanai pretējā virzienā un aptur tumšās krāsas transportlīdzekli /TL marka/ ??90, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/. Policijas darbinieks pieiet klāt minētā transportlīdzekļa vadītājam.

Ātruma mērierīce „Stalker Dual DSR" ir ierīce ar kuru nosaka transportlīdzekļu braukšanas ātrumu. Minētajam radaram ir vairāki darbības režīmi. Šajā gadījumā tika izmantots pretējā virziena kustības režīms. Mērierīcei, darbojoties pretējā virziena kustības režīmā, mērķa logā "Mērķis" tiks rādīts stiprākā tauvojošā attiecībā pret radaru mērķa transportlīdzekļa ātrums. Savukārt režīma "Ātrākais" tiek rādīts ātrākais mērķis no radarā esošo transportlīdzekļu ātrumiem. Tā kā mērierīce neuzrāda kuram transportlīdzeklim tiek fiksēts ātrums to konstatē policijas amatpersona. No videoieraksta redzams, ka tumšās krāsas transportlīdzeklis /TL marka/, veic kravas transportlīdzekļa apdzīšanu, tajā brīdī mērierīce fiksē braukšanas ātrumu 137 km/h. Turklāt iesniedzējs nenoliedz, ka veica minētā transportlīdzekļa apdzīšanu. Neviens cits transportlīdzeklis neveic braukšanas kustības maiņu, līdz ar to vērtējot visus konkrētās lietas materiālus, VP RRP KPP nekļūdīgi secina, ka tieši apdzīšanas manevra laikā, vietā, kur atļautais braukšanas ātrums 90 km/h, sūdzības iesniedzēja transportlīdzekļa braukšanas ātrums bija 137 km/h.

VP RRP KPP nekonstatē iespējamību, ka policijas inspektors būtu fiksējis kādas citas automašīnas braukšanas ātrumu. Turklāt nekavējoties pēc tam, kad tika fiksēts braukšanas ātrums, policijas darbinieks aptur ātrumu pārkāpjošo transportlīdzekli. Braukšanas ātrumu fiksējošās mēriekārtas funkcija ir noteikt transportlīdzekļa braukšanas ātrumu. Savukārt transportlīdzekli, kura ātrums tiek mērīts, vizuāli identificē policijas darbinieks, kurš veic ātruma mērījumus ar minēto mēriekārtu. Mērījumus veic policijas darbinieki, kuri ir īpaši apmācīti darboties ar mēriekārtu un spētu identificēt pārkāpuma izdarītājus.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.pantu, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Latvijas APK 243.^{1}pantā noteiks, ka ir šādi pierādīšanas līdzekļi: l)pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi.

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols, personas paskaidrojumi, video ieraksts, liecinieku liecības, sastādītie ziņojumi, citi dokumenti, kā arī braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces mērījumi. Lēmumā norādīts, ka VP RRP KPP konstatē, ka lietā ir šādi pierādīšanas līdzekļi: administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC362698, SIA „Latvijas Nacionālais metroloģijas centrs" izsniegtais atkārtotas verificēšanas sertifikāts Nr.E0324V18, video ieraksts, kurā tika fiksēts administratīvais pārkāpums, /pers. A/ sūdzības.

Tādējādi VP RRP KPP atzīst, ka lietā ir pietiekami pierādījumi, lai secinātu, ka sūdzības iesniedzējs izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 149.^{8}panta piecpadsmitajā daļā. Proti, izvērtējot lietā esošos pierādīšanas līdzekļus to savstarpējā kopsakarā, VP RRP KPP atzīst, ka ir pierādīts, ka /pers. A/ 2018.gada 15.oktobrī, plkst.11.21, Ķekavas novadā vadīja transportlīdzekli /TL marka/ ??90, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa autoceļu Rīga - Bauska 27 km/h no Ķekavas puses Iecavas virzienā ar braukšanas ātrumu 137 km/h.

Attiecībā par sūdzībā norādītajiem apstākļiem VP RRP KPP norāda, ka saskaņā ar CSL 19.punkta piektajā daļā noteikto, transportlīdzekļa vadītājam ir tiesības uzzināt viņa vadītā transportlīdzekļa apturēšanas iemeslu, kā arī tās amatpersonas vārdu, uzvārdu un amatu, kura to apstādinājusi. Tādējādi no normas teksta izriet, ka tikai pēc transportlīdzekļa vadītāja izteikta lūguma, policijas darbinieks nosauc savu vārdu, uzvārdu un amatu. Tāpat

Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Valsts policijas 2010.gada 22.februāra noteikumu Nr.5 „Dienesta pienākumu izpildes organizācijas un kontroles noteikumu sabiedriskās kārtības nodrošināšanas un satiksmes uzraudzības jomā" 78.punktā noteikts, ka par transportlīdzekļa vai gājēja apturēšanu un personas dokumentu pārbaudi ir noteikts, ka pēc transportlīdzekļa apturēšanas policijas darbinieks nekavējoties pienāk pie transportlīdzekļa vadītāja vai gājēja, sasveicinās, palūdz attiecīgā transportlīdzekļa vadīšanai nepieciešamos dokumentus un izskaidro transportlīdzekļa apturēšanas iemeslu. Pēc transportlīdzekļa vadītāja pieprasījuma nosauc savu amatu un uzvārdu, kā arī uzrāda dienesta apliecību. No lietas materiāliem netiek konstatēts fakts, ka sūdzības iesniedzējs lūdzis policijas darbinieku stādīties priekšā.

Lēmumā atsaucas uz Latvijas APK 244.pantu un 32.panta pirmo daļu. VP RRP KPP, izvērtējot sūdzības iesniedzēja paskaidrojumus, administratīvā pārkāpuma protokolu, videoierakstu, VP RRP KPP nerodas šaubas par faktu, ka sūdzības iesniedzējs nav ievērojis CSN prasības (pārsniedzis atļauto maksimālo braukšanas ātrumu). VP RRP KPP vērtējumā nav iegūta informācija kas liecinātu, ka policijas darbiniekiem pastāvēja faktiski šķēršļi ātruma mērījuma veikšanai. Radara rādījums ir izmantojams kopā ar policijas darbinieka redzēto, kas turklāt minētajā situācijā arī fiksēts videoierakstā, un tas tiek norādīts administratīvā pārkāpuma protokolā, kas cita starpā kalpo par faktu avotu lietā. Apstākļos, kad atbilstoši tiesību normai transportlīdzekļa braukšanas ātruma kontroli ir kompetenta veikt policija ar šim nolūkam derīgu mērierīci, lietā konstatēto pierādījumu kopums, kas liecina par braukšanas ātruma pārsniegšanu, nevar tikt atspēkots tikai ar sūdzības iesniedzēja subjektīviem apgalvojumiem un jāparedz, ka noteikumu neievērošanas gadījumā tiek izdarīts pārkāpums.

Latvijas APK 149.^{8}panta piecpadsmitās daļas sankcija noteic naudas sodu no 160 *euro* līdz 220 *euro*. /pers. A/ ar apstrīdēto lēmumu piemērots naudas sods 160 *euro*, kas ir minimālākais par šādu pārkāpumu paredzētais naudas sods.

VP RRP KPP uzskata, ka ar visiem lietas materiāliem ir pierādītas /pers. A/ darbības CSN 101.1.punkta prasību pārkāpumā. Tādējādi administratīvā pārkāpuma protokols noformēts un lēmums lietā Nr.PC362698 pieņemts likumīgi un pamatoti.

VP RRP KPP ieskatā tas apstāklis, ka sūdzības iesniedzējs subjektīvi pauž citu viedokli un uzskata, ka lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC362698 atceļams nenorāda, ka iestādes viedoklis ir nepareizs. Personas tiesības uz lēmuma saņemšanu pēc būtības nav jāsaprot tā, ka personai sniegtais lēmums būs atbilstošs tās priekšstatam, kāds lēmums ir jāsniedz. Proti, apstāklis, ka iestādes lēmuma saturs nav atbilstošs personas gribai, pats par sevi nenozīmē, ka tās rīcība ir prettiesiska un lēmums pieņemts nepamatoti.

VP RRP KPP uzskata, ka lietā nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai /pers. A/ atceltu piemēroto sodu. Lēmums pamatots ar LAPK 243.pantu, 243.^{1}pantu, 244.pantu, 287.panta pirmās daļas 1.punktu.

2019.gada 29.janvārī (ar precizējumiem 2019.gada 26.februārī) tiesā saņemta sūdzības iesniedzēja /pers. A/ sūdzība par 2019.gada 8.janvāra VP RRP KPP lēmumu Nr.22 un administratīvā pārkāpuma lieta.

Sūdzības iesniedzējs lūdz tiesu atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas 2019.gada 8.janvāra lēmumu Nr.22 (par pārsūdzēto lēmumu lietā Nr.PC362698) un izbeigt lietu.

Sūdzībā norāda, ka 2018.gada 15.oktobrī, plkst. 11.25 sūdzības iesniedzēja automašīna tika apstādinātā ar policijas netrafarēto automašīnu, kas piebrauca no aizmugures ar ieslēgtām zilām bākugunīm bez ieslēgta speciāla skaņas signāla. Līdz ar to numuru identificēt nevarēja. Policijas darbinieks nenosauc ne savu vārdu, uzvārdu, ne apstādināšanas iemeslu. Paņemot vadītāja apliecību un automašīnas tehnisko pasi, policijas darbinieks aizgāja uz savu automašīnu sastādīt protokolu. Atgriežoties ar protokolu, pieprasīja to parakstīt, nedodot iespēju sniegt paskaidrojumu, kā arī neuzrādot videoierakstu, uz kura pamata bija sastādīts protokols Nr. PC 362698. Sastādītajā protokolā jaunākais inspektors R.Zīle ailē „Pārkāpuma Būtība" fiksēja, ka automašīnas ātrums fiksēts ar radaru Stalker Dual Nr. DE00742, kas ir verificēts līdz 20.03.2018. Tas nozīme, ka mērījums veikts ar neverificētu mērierīci. 2018. gada 30. novembra lēmumā par administratīvo pārkāpuma lietu Nr. PC 362698, nodaļas priekšniece /pers. E/ konstatēja, ka automašīnas ātrums fiksēts ar radaru Stalker Dual Nr. DE00742, kas ir verificēts līdz 21.03.2019. Tas nozīme, ka datums un gads atšķiras no protokolā Nr. PC 362698 fiksētiem datiem.

2018.gada 30.novembra lēmumā par administratīvo pārkāpuma lietu Nr. PC 362698, nodaļas priekšniece /pers. E/ konstatēja, ka bija pārkāpts ceļu satiksmes 101.1. punkts. Taču kā atbildība par šo pārkāpumu tika noteikta administratīvā pārkāpuma kodeksa 149.^{8} panta 12. daļa (par šā panta vienpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona"), kas pilnībā neatbilst inkriminētai pārkāpuma būtībai un tam, kas ir fiksēts protokolā Nr. PC 362698.

2018.gada 30.novembra lēmumā par administratīvo pārkāpuma lietu Nr. PC 362698 uzrādītajā videoierakstā ātruma mērīšanas brīdī var redzēt četras automašīnas - viena kravas un trīs vieglās, kas protokolā Nr. PC 362698 netiek atspoguļotas. Pēc videoieraksta nevar viennozīmīgi un nepārprotami noteikt uz kuru konkrētu automašīnu attiecās radarā uzrādītais mērījums.

2019.gada 8.janvāra lēmumā Nr.22 (par pārsūdzēto lēmumu lietā Nr.PC362698) VP RRP KPP priekšnieka vietnieks /pers. R/ uzskata, ka ar visiem lietas materiāliem ir pierādītas CSN 101.1.punkta prasību pārkāpumā un ka sūdzības iesniedzējs izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 149.^{8}panta piecpadsmitajā daļā. Savukārt sūdzības iesniedzējam, ir pamatotas šaubas par to, ka lietā ir pietiekami un nepārprotami pierādījumi inkriminētam pārkāpumam.

VP RRP KPP skaidro, ka lietā ir šādi pierādīšanas līdzekļi: administratīvā pārkāpdma protokols Nr.PC362698, SIA „Latvijas Nacionālais metroloģijas centrs" izsniegtais atkārtotas verificēšanas sertifikāts Nr.E0324V18, video ieraksts, kurā tika fiksēts administratīvais pārkāpums, /pers. A/ sūdzības.

Administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. PC362698 ir pieļautas kļūdas: jaunākais inspektors R. Zīle ailē „Pārkāpuma Būtība" fiksēja, ka automašīnas ātrums fiksēts ar radaru Stalker Dual Nr. DE00742, kas ir verificēts līdz 20.03.2018, kā arī protokolā nav atspoguļota informācijā par to, ka ātruma mērīšanas brīdī radara redzelokā bija četras automašīnas - viena kravas un trīs vieglās.

VP RRP KPP konstatē, ka attiecīgais braukšanas ātrums ir fiksēts ar mērierīci "Stalker Dual DSR" Nr.DE007042. Minētā mērierīce atzīta par derīgu braukšanas.ātruma kontrolei (atbilstoši izsniegtajam atkārtotās verificēšanas sertifikātā Nr.E0324V18 norādītajam, minētā mērierīce ir derīga transportlīdzekļu ātruma kontrolei no 2018.gada 22.marta līdz 2019.gada 21.martam).

Līdz ar to VP RRP KPP atzīst, ka ātruma pārkāpuma konstatēšanas brīdī "Stalker Dual DSR" Nr.DE007042 bija tiesiski izmantojams kā mērīšanas līdzeklis. Mērierīce papildus ir aprīkota ar videoiekārtu, kas minētajā vietā un laikā tika pielietota un pārkāpums fiksēts videoierakstā, bet par videoiekārtu verifikāciju (sertifikāciju) un atbilstību tiesiski izmantot to minētajā vietā un laikā, lietā nav nekādu datu.

VP RRP KPP priekšnieka vietnieks /pers. R/ atzīst ka, ātruma mērierīce „Stalker Dual DSR" ir ierīce ar kuru nosaka transportlīdzekļu braukšanas ātrumu, un ka mērierīce neuzrāda kuram transportlīdzeklim tiek fiksēts ātrums. To konstatē policijas amatpersona. Braukšanas ātrumu fiksējošās mēriekārtas funkcija ir noteikt transportlīdzekļa braukšanas ātrumu. Savukārt transportlīdzekli, kura ātrums tiek mērīts, vizuāli identificē policijas darbinieks, kurš veic ātruma mērījumus ar minēto mēriekārtu.

VP RRP KPP priekšnieka vietnieks /pers. R/ skaidro, ka plkst.11.21.46 (pēc video ieraksta datiem) kravas transportlīdzekļa apdzīšanu veic tumšas krāsas transportlīdzeklis /TL marka/. Tajā brīdī mērierīce režīmā "Ātrākais" fiksē braukšanas ātrumu 137 km/h. Pēc video ieraksta datiem, no plkst.11.21.46 līdz 11.21.51, ir redzami četri transportlīdzekli, kurus identificēt pēc valsts reģistrācijas numuriem nav iespējams. Dienesta

transportlīdzeklis no plkst.11.21.54 līdz 11.21.58 apgriežas braukšanai pretējā virzienā un aptur tumšas krāsas transportlīdzekli /TL marka/ ??90 pLkst. 11.22.51, kad sājā ceļu posmā ar intensīvo kustības plūsmu pabrauc garām vairāk par desmit dažādiem transporlīdzekļiem. Pēc video ieraksta datiem dienesta transportlīdzeklis pārkāpis CSN 33. pantu kā arī 101.1. pantu.

VP RRP KPP priekšnieka vietnieks /pers. R/ skaidro, ka no videoieraksta redzams, ka tumšās krāsas transportlīdzeklis /TL marka/, veic kravas transportlīdzekļa apdzīšanu, tajā brīdī mērierīce fiksē braukšanas ātrumu 137 km/h. Neviens cits transportlīdzeklis neveic braukšanas kustības maiņu, līdz ar to vērtējot visus konkrētās lietas materiālus, VP RRP KPP nekļūdīgi secina, ka tieši apdzīšanas manevra laikā, vietā, kur atļautais braukšanas ātrums 90 km/h, sūdzības iesniedzēja transportlīdzekļa braukšanas ātrums bija 137 km/h.

Ne protokolā Nr. PC 362698, ne 2018.gada 30.novembra lēmumā par administratīvo pārkāpuma lietu nav datu par to, ka bija veikts apdzīšanas manevrs. Pretēji, lietas video ierakstā ir skaidri redzams, ka tumšās krāsas transportlīdzeklis neveic apdzīšanas manevru, ko paredz ceļu satiksmes noteikumu 2.2. pants, t.i. neiebrauc pretējā braukšanas joslā (brauktuves pusē), kur tajā brīdī atrodas policijas mašīna, bet kustas taisni savā joslā. Pie tam, aiz tumšās krāsas transportlīdzekļa brauc gaiši zilas un baltas krāsas vieglie transportlīdzekļi, kā arī, paralēli pa ceļa malas labo pusi brauc kravas transportlīdzeklis. Līdz ar to nav objektīvu faktu, kas liecina, ka tieši uz tumšās krāsas transportlīdzekli attiecas fiksētais radara ātrums.

Ņemot vērā augstāk minētos faktus, kā arī protokolā Nr. PC 362698. un lēmumā par administratīvo pārkāpuma lietu Nr. PC 362698 pieļautās kļūdas, nav skaidrs, kā policijas amatpersonas konstatēja fiksēta ātruma piederību tumšās krāsas transportlīdzeklim.

Judikatūrā ir nostiprināta atziņa, ka administratīvā pārkāpuma lieta, ievērojot pārkāpuma raksturu un sankcijas atbilstību krimināLsfērai, ir pielīdzināma krimināllietai, līdz ar to, izlemjot jautājumu par pie administratīvās atbildības saucamās personas vainu, jāievēro nevainīguma prezumpcija - nevienu nevar atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt, kamēr viņa vaina nav pieradītā likumā noteiktajā kārtībā, kā arī visas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst jāvērtē par labu indivīdam.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka ar visiem lietas materiāliem nav pierādīts CSN 101.1. punkta prasību pārkāpums. Tādējādi administratīvā pārkāpuma protokols noformēts un lēmums lietā Nr.PC362698 pieņemts nelikumīgi un nepamatoti.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta noteikumiem 2019.gada 27.februārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldei nosūtīta sūdzības iesniedzēja sūdzības kopija, izskaidrojot Latvijas APK 289.^{6} panta ceturto daļu, ka lietas dalībnieki var iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus līdz 2019.gada 27.martam, vienlaikus paziņojot lietas dalībniekiem, pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{6} panta pirmo daļu, par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2019.gada 19.septembrī, nosakot, ka nolēmums būs pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 20.septembrī.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde, tiesas noteiktā termiņā nav sniegusi paskaidrojumus, pieteikusi citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus, kā arī nav lūgusi izskatīt lietu tiesas sēdē.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{6} panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka /pers. A/ sūdzība ir noraidāma un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2019.gada 8.janvāra lēmums Nr.22 atstājams negrozīts, pamatojoties uz sekojošiem motīviem.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} pantu izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā tiesai visa starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai. Tiesa konkrētā lietā nekonstatē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrajā daļā noteikts, ka rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem: 1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību noraida; 2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu; 3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu; 4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Latvijas APK 1.pants noteic, ka administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā.

Šā uzdevuma realizēšanai administratīvo pārkāpumu kodekss noteic, kāda darbība vai bezdarbība atzīstama par administratīvo pārkāpumu, kādu administratīvo sodu, kāda institūcija (amatpersona) un kādā kārtībā var uzlikt personai, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu

Saskaņā ar Latvijas APK 243.^{1} pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Ceļu satiksmes noteikumu 99.punkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā).

Ceļu satiksmes noteikumu 101.1punkts nosaka, ka ārpus apdzīvotām vietām transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 t, un autobusiem – 90 km/h.

Latvijas APK 149.^{8} panta piecpadsmitajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 41 kilometra stundā līdz 50 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no EUR 60 līdz EUR 220.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 149.^{8}panta piecpadsmitajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, ir jākonstatē, ka vieglā transportlīdzekļa vadītājs ārpus apdzīvotās vietas pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu.

Lietā nepastāv strīds par to, ka sūdzības iesniedzējs 2018.gada 15.oktobrī, plkst.11.21, vadīja transportlīdzekli /TL marka/ ??90, valsts

reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa protokolā norādīto maršrutu. Lietā ir strīds vai /pers. A/ vadot minēto transportlīdzekli pārsniedza maksimālo atļauto braukšanas ātrumu, proti, vai vadīja transportlīdzekli ar ātrumu 137 km/h, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu, vadītājs ir braucis ar ātrumu 132 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h, kā arī vai viņu var saukt pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas APK 149.^{8}panta piecpadsmitās daļas nosacījumiem.

Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums un pamatojoties uz kuriem iestāde secinājusi, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis Latvijas APK 149.^{8}panta piecpadsmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Latvijas APK 289.^{13}panta trešā daļa nosaka, ka ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Sūdzības iesniedzējs kā pamatojumu lēmuma atcelšanai norāda tieši tādu pašu, kādu norādījis 10.12.2018. iesniedzot sūdzību Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšniekam, par VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izdarīšanas biroja Administratīvās nodaļas priekšniece /pers. E/ – Česles lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC362698.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja iesniegto iesniegumu, sūdzībās ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi.

Tiesa atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks /pers. R/ 2019.gada 8.janvāra lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtējis visus lietā esošus pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām.

No lietas materiāliem, redzams, ka ātruma mērījums fiksēts ar mērierīci "Stalker Dual DSR" Nr.DE007042, ar kuru fiksēts sūdzības iesniedzēja vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrums.

Mērierīces atbilstība lietošanai, ātrumu mērījumu veikšanai apliecina verificēšanas sertifikāts Nr.E0324V18, kas izsniegts 2018.gada 22.martā un derīgs līdz 2019.gada 21.martam. Sertifikātā norādīts, ka mērīšanas līdzeklis atbilst Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" 6.punkta prasībām.

Tiesa atzīst, ka lēmumā pamatoti secināts, ka pārkāpuma konstatēšanā izmantotā mērierīce Stalker Dual DSR" ir ierīce ar kuru nosaka transportlīdzekļu braukšanas ātrumu, radaram ir vairāki darbības režīmi. Šajā gadījumā tika izmantots pretējā virziena kustības režīms. Mērierīcei, darbojoties pretējā virziena kustības režīmā, mērķa logā "Mērķis" tiks rādīts stiprākā tauvojošā attiecībā pret radaru mērķa transportlīdzekļa ātrums. Savukārt režīma "Ātrākais" tiek rādīts ātrākais mērķis no radarā esošo transportlīdzekļu ātrumiem.

Tiesa atzīst, ka VP RRP KPP pamatoti lēmumā atzinusi, ka braukšanas ātruma kontroles mērījumu veikšanai ir izmantota lietošanai derīga mērierīce, kas atbilst tehniskajām prasībām, ar kuru veikti ātruma mērījumi un nav pamata tos apšaubīt, kamēr nav iegūti pārliecinoši pierādījumi par pretējo arī tiesa šādus pierādījumus lietā nekonstatē.

Saskaņā ar CSL 43.^{4} pantu noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu kontrolē ceļu policija ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām. Tādejādi tiesa secina, ka iestāde rīkojusies atbilstoši savai kompetencei.

Tiesa ņem vērā, ka policijas darbinieki pildot savus dienesta pienākumus sastāda procesuālos dokumentus, kuru saturam tiesa piedod ticamību, jo policijas darbinieku norādītie fakti nav pretrunā ar lietas materiāliem.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta piekto un sesto daļu, tiesa tieši pārbauda pierādījumus lietā un tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt tiesas sēdē.

Lietā nav iegūti pierādījumi, kas apliecinātu sūdzības iesniedzēja apgalvojumu, ka ātruma mērījums nav ticis veikts sūdzības iesniedzēja vadītajam transportlīdzeklim protokolā norādītajā vietā un laikā.

No lietā esošā protokola redzams, ka sūdzības iesniedzējs, uzreiz pēc pārkāpuma paraksīījās par to, ka ir iepazīstināts ar protokola saturu un Latvijas APK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi viņam saprotamā valodā izskaidrotas, kā arī parakstījās par protokola eksemplāra saņemšanu, nesniedzot rakstveida paskaidrojumus.

Lietā nav konstatējams, ka policijas darbinieki personīgu motīvu dēļ būtu ieinteresēti lietas iznākumā un nepamatoti sūdzības iesniedzēju sodīt par ātruma pārsniegšanu. Lai gan policijas darbinieku sastādītie dokumenti (arī protokoli un ziņojumi) paši par sevi nav uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr policijas darbinieku sastādītajiem dokumentiem par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir pieļāvuši nepilnības vai kļūdas dokumentu sastādīšanā, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1.apakšpunktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1.apakšpunktu).* Policijas darbinieka ziņojums pats par sevi nav uzskatāms par absolūti ticamu un neapstrīdamu. Tomēr, lai apšaubītu policijas darbinieka sniegtās ziņas, kas ir arī apstiprinātas ar rakstveida pierādījumiem, konkrētajā gadījumā ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu, lietā ir jāpastāv īpašiem apstākļiem, kas spēj šādas šaubas izraisīt *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 19.oktobra sprieduma lietā Nr.113007108 9.punktu).*

Tiesa atzīst, ka lietā nav iegūti pierādījumi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti un iespējas konstatēt pārkāpumu, kā arī tiesa nekonstatē, ka policijas darbinieki būtu ieinteresēti sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu sūdzības iesniedzējam. Tiesa ņem vērā, ka policijas darbinieki pildot savus dienesta pienākumus sastāda procesuālos dokumentus, kuru saturam tiesa piedod ticamību, jo policijas darbinieku norādītie fakti nav pretrunā ar lietas materiāliem.

Tiesa atzīst, ka VP RRP KPP pamatoti lēmumā atzinusi, ka tā kā mērierīce neuzrāda kuram transportlīdzeklim tiek fiksēts ātrums to konstatē policijas amatpersona.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītajiem apstākļiem, tiesa norāda, ka administratīvā pārkāpuma protokols saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta otro daļu ir pierādīšanas līdzeklis. Tātad tajā norādītie pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, ciktāl tie nav tikai amatpersonas secinājumi, vērtējami kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Konkrētajā gadījumā sūdzības iesniedzējam sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīti pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, proti, sūdzības iesniedzēja veiktās konkrētās darbības, kas ir vērtētas kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Tiesa atzīst, ka lietā nav pierādījumu tam, ka policijas darbinieki būtu bijuši ieinteresēti nepamatoti sastādīt sūdzības iesniedzējam administratīvā pārkāpuma protokolu, kā arī pieņemt lēmumu par pārkāpumu, kas patiesībā nav noticis.

No administratīvā pārkāpuma lietai pievienotā videoieraksta redzams, ka tumšās krāsas transportlīdzeklis /TL marka/, veic kravas transportlīdzekļa apdzīšanu, tajā brīdī mērierīce fiksē braukšanas ātrumu 137 km/h. Turklāt sūdzības iesniedzēja sūdzībā nenoliedz, ka veicis minētā transportlīdzekļa apdzīšanu. No videoieraksta redzams, ka neviens cits transportlīdzeklis nav veicis braukšanas kustības maiņu, līdz ar to vērtējot visus konkrētās lietas materiālus, VP RRP KPP nekļūdīgi secinājusi, ka tieši apdzīšanas manevra laikā, vietā, kur atļautais braukšanas ātrums 90 km/h, sūdzības iesniedzēja transportlīdzekļa braukšanas ātrums bijis 137 km/h.

Izvērtējot videoierakstā redzamo kopsakarā ar administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC 362698 norādīto, dienesta ziņojumā norādīto, tiesai nerodas šaubas, ka policijas darbinieks fiksēja braukšanas ātrumu 137km/h sūdzības iesniedzēja vadītajam transportlīdzeklim vietā, kur atļautais braukšanas ātrums ir 90 km/h.

Ņemot vērā Ceļu satiksmes noteikumu 99.punktā minēto tiesību normu, tiesa atzīst, ka, pašam transportlīdzekļa vadītājam, ir jāizvēlas ceļa segumam, satiksmes intensitātei atbilstošs braukšanas ātrums, lai varētu nodrošināt Ceļu satiksmes noteikumu ievērošanu un satiksmes drošību.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ administratīvā pārkāpuma izdarīšana ir pierādīta, vērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopumā, sūdzības iesniedzējam piemērots Latvijas APK 149.^{8}panta piecpadsmitās daļas sankcijā paredzētais minimālais naudas sods.

Par sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītajām neprecizitātēm, sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā, tiesa atzīst, ka VP RRP KPP priekšnieka vietnieks 2019.gada 8.janvāra lēmumā pamatoti norādījis, ka administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC362698 ir ieviesusies pārrakstīšanās kļūda, ko apliecina VP RRP KPP PPP Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora R.Zīles ziņojums, ka neuzmanības rezultātā norādījis nepareizu mērierīces verifikācijas termiņu un Atkārtotās Verificēšanas sertifikāts Nr.E0324V18, minētā kļūda tikusi labota, kas nav atzīstama par būtisku procesuālo pārkāpumu.

Iepazīstoties ar sūdzības iesniedzēja sūdzībā pārējiem minētajiem argumentiem, tiesa atzīst, ka tie jau ir vērtēti, savukārt pārējos sūdzības iesniedzēja argumentus tiesa nevērtē, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu, kā arī ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas. Kā vairāk kārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu *(sk., piem., 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90).* Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu).*

Fakts, ka sūdzības iesniedzējs par izdarīto pārkāpumu, pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, tiesas ieskatā, nevar būt par pamatu, lai atceltu VP RRP Kārtības policijas pārvaldes 2019.gada 8.janvāra lēmumu.

Izvērtējusi sūdzības iesniedzēja sūdzību, tiesa secina, ka sūdzības iesniedzējs nav norādījis tajā nekādus jaunus argumentus vai apstākļus, kas nebūtu nezināmi Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldei lietas izskatīšanas laikā, un netika vērtēti, pieņemot lēmumu.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi.

Tiesa atzīst, ka VP RRP Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks pilnīgi un vispusīgi izvērtējis visus lietā esošus pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām.

Iepazīstoties ar lietas materiāliem, tiesa nekonstatē, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde administratīvās lietas izskatīšanas procesā, būtu pieļāvusi procesuālos pārkāpumus, kas būtu par pamatu pārsūdzētā lēmuma atcelšanai.

Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa nekonstatē likumīgu pamatu atcelt pārsūdzēto Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2019.gada 8.janvāra lēmumu Nr.22 par sūdzības iesniedzēja sodīšanu pēc Latvijas APK 149.^{8}panta piecpadsmitās daļas un tādēļ atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas regulējumam lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekšminēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}pantu un 289.^{13} pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ sūdzību noraidīt un atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2019.gada 8.janvāra lēmumu Nr.22.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā pieejamības dienas tiesas kancelejā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Spriedums sastādīts 2019.gada 19.septembrī un pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 20.septembrī.

Tiesnese **A.Zute**